

Abstrakt

Záměrem této práce je poukázat na koncept environmentální výchovy jako strategie na podporu pro-environmentálního chování. Environmentální výchovu tato práce propojuje se zaměřením Junáka a navrhuje jejich možnou bližší spolupráci. Efektivnějšímu propojení se snaží napomoci zmapováním práce skautských vedoucích s přírodou. Výzkum probíhal kvalitativní metodou „Chápajícího rozhovoru“ s vedoucími dívčích i chlapeckých oddílů. Pomocí odlišných znaků u zkoumaných jednotek, jako je působení na venkově či v hlavním městě, práce poukázala na řadu rozdílných skutečností. Výzkum naznačuje rozdílnou práci s přírodou u městských a venkovských oddílů a také na základě genderu. Práce poodhalila i skutečnosti související s dobovými změnami, jako je práce s technologiemi, náročnější výchova dětí a obavy rodičů. Vedle analýzy rozdílů jde i o reflexi vedoucích skautských oddílů k tématu environmentálně šetrného chování v rámci skautské činnosti. Výsledná zjištění mohou posloužit jako zpětná vazba pro ekologický odbor Junáka a pro zájemce, kteří by se snažili environmentální vzdělávání v Junáku podpořit.